

Araf Temizkan

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

29.09.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ahraz

Kelime,
Ruh,
Aşk,

Bu gece;
Kaşlarının arasındaki "elif" kurumadan
Yay girişinde şehzade boynu...

Oysa,
Kapıda kul olmak vardı
Makamında yar...

Şimdi kandedir
Saltanatım
Payitahtım
Arzuhalim...

Bir "mim"düşelim şimdi
Tarihe
Coğrafyaya
Şiire...

Ve;
Lal bir müezzin okusun sela'mı
Ahraz yüreğinin inadına...

Araf Temizkan

Anafor

Şuursuz anafor gibi,
Bozbulanık hafızam
Sevincim,kursağımda nadasa durdu...

Kurşun döktürdüm
Kem söze
Kara büyüye...

sen;
Hüznünü bahara kur
Sevgini dilediğine zimmetle
Unutma! gizli bir özne var,bu bedbaht memlekette...

Ben bir ismailim
Adanmışım bir kere
Gözlerim bağlı
Dilim kelepçede...

Koç inmez kervan geçmez bilirim
Bıçağın keskin tarafına değil
Gözlerine yenilirim....

Aradayım
Araftayım
Azaptayım
Derin bir iç çekişte,başka bir diyardayım
Meyyal-i yar için değil,
Ölmek için buradayım....

Araf Temizkan

Antidepresan

Korkuyorum sana
İntihar eğilimli şiirler göndermeye..

İstemem,
Benim devr-i alemimde
Derin derin yükselen,
Dalga dalga kırılan,
Med cezir gibi,
Göğsümü döven bir acı'ya karışmanı...

Sonra sen,
Bir de unutursan,
Antideprasan almayı...

Araf Temizkan

Ardıç Ağacı

Senin kırdığın yerden,
Tomurcuk vermedim bir başkasına...
Dudaklarımda kızılıcık şerbeti,
Sustum,bekledim...

İstesem kapını çalabilirdim,
Gelebilirdim sana,
Gelmek,beklemekten kolaydı...

Beklemeyi seçtim,
Yalnız bir ardıç ağacı gibi,
Her mevsim,
Dalıma konarsın umudu ile...

Bin yıllık bir dua'ya durdum,
Her gün batımında,
Çatlamış dudaklarım da
Bir akşam kızılığı...

Oysa;
Senin seyr-ü seferinde,
Ben yoktum...

Sen;bulutlar üzerinde,
Bir simyacı,
Elinde renkli boyalar,
Her dokunduğun ağaç yeşile çalıyordu...

Ben ise;
Bir ardıç ağacı...
Kuru dallarım suya hasret,
Sana hasret...

Araf Temizkan

Aşk'ın doğru ve yanlışları...

Sizi gizli gizli sevdiğimiz
DOGRUDUR...
Sizin aşkımı bildiğiniz de
DOGRUDUR...

Sizinle aynı kaldırımda yürürken
O yolun
Dünyanın en güzel yolu olduğu da
DOGRUDUR...
Sizin adımlarınızın da vedaya hevesli olduğu
DOGRUDUR...

Size geceleri ay topladığım
DOGRUDUR...
Sizin bundan bihaber olduğunuzda
DOGRUDUR...

Size gece derslerinde şiirler yazdığım
DOGRUDUR...
Sizin başka şairler okuduğunuz da
DOGRUDUR...

Size kısa saçların yakıştığı
DOGRUDUR...
Sırf bu yüzden benim sezen aksu'ya hayran olduğum da
DOGRUDUR...

Benim sizi bir ömür boyu seveceğim
DOGRUDUR...
Sizin beni küçük bir anı olarak saklayacağız da
DOGRUDUR...

Benim kırılmış hayallerim olduğu
DOGRUDUR...
Sizin keşkeleriniz olduğu da
DOGRUDUR...

Elimi size uzattığım
DOGRUDUR...
Sizin tutamayacağınız da
DOGRUDUR...

HER ŞEY DOGRUDUR...
Aşk,
Hüzün,
Şarkılar
Ve
Sen...

Peki yanlış olan kim?
Aşk mı?

Sevda mı?
Sen mi?

Yoksa,
Bir sevdayı ömrüme nakşeden
Ben mi?

Araf Temizkan

Ay Vaktinde Sürgün

Ay vakti
Kilitledim harflerimi
Üzerimde idamlık bir gömlek
Saydım durdum akrep ile yelkovanı...

Ben ki devleti ali osmaninin şehzadesi
Ben ki avuçlarında kan ile hüzün
Ben ki saraydan sürgüne...

Ben ki...Sır içinde
Ve...Cümle alem içerisinde
Şakaklarımda kış beyazlığı
Sırça köşk içindeki çeşm-i bülbül...

Bu öyle bir yol ki;
Kadim kitaplardan helak olmuş kentlere
Ey hancı;bizi kırmızı mürekkeple yaz sen deftere
Biz;ay vaktinde sürgün...

Gel artık ay kız...
Sıyrıl geceden gel..
Beni mihnet eyleme dar-ı feleğe...

Ben sırlar içerisinde
Canşirah haldeyim...

VE; her gece bir kördüğüm
Şifresine uzandıkça sır'ın
Her şey gri...
Ben çözmekten
Sen;şifrelenmekten yorulmadın...

Bir bilinmeyen olmak,
Bir çok denkleme bürünmek,
Belkide;
Sır olmayı seviyorsun...

Cevaplar sen de gizli
Sen gecede...
Benimse umudumu kırağı çaldı,
Sütten kesildi aklım...

"İçimde bir sürgün,kavimler göçünden beri "

Sen çok uzaktasın,
Bilinmeyende gizli...

Her şey akıyor,
Sesiz, nefessiz, renksiz,
Şehir akıyor, nehir akıyor, zaman akıyor...
Titriyor umudum biçare kalıyor...

İşte sur çaldı
Gel ve anlat
Kanda olsa elin,
Darda olsa yüreğin...

Gel(!) bitir bu sürgünü...

Bak,görmüyor musun?
Terazide günah ve sevap
Yerinde duruyor aşk ve mey
Bir yanda cem sultan
Bir yanda boynuna asılan şey...

Ey benim misk-i amberim,
Sümbülüm,
Nergisim,
Cennet çiçeğim...

Zay'i oldum neredesin?

Gel artık
Bir şey söyle
Canımı yak
Ahımı al...

Bilirsin,
Sürgün ölümdür...

Bir ismin kalır tarih sayfalarında...
Bir ay vaktinde
Bir bülbül ölür...

Duyarsın sesimi,
Hatırlarsın beni...

Bir cem sultan vardı
Baht-ı karaydı...

Araf Temizkan

Aykırı

Korku filmlerinde ki oyuncak bebekler gibiydim
Masum,karanlık,günahkâr...

Biliyorum;
Bu üç kelime bir araya gelmemeliydi

Ama ben
İmla kurallarına inat
Aykırı yazıldım kenara...

İsmimin harflerinde
Lanetlenmiş bir büyü taşıyordum

Her gece bir büyücü
Şehrin kırklar tepesinde
Elinde tütsü
Kötü bir kehanet uğruna
Düşlerimle oynadı...

Ben ise;
Ateşle oynamayı sevdim,
Yanmayı,
Hâr olmayı,
Külüm bile aşk olmalıydı...

Göğsüme inen her derin darbeye
Zehr-i yar eyledim kendime
Aşk' ile var olmalı
Aşk' ile yok olmalıydım

Sonra abdestimi aldım,
Aşk'a durdum
İmla kurallarına aykırı
Şiirler yazdım...

Araf Temizkan

Bozkurt

Benim;
Uzak ÷lkem...

Yoluna baş koyduğum,
On altı yıldızım,
Bir güneşim...

Bir de sen...
Kapanmayan gönöl yaram...

Seni arıyorum...
şehadet parmağımda
şimal yıldızı...

Gören bilen var mı?
Ey yesevi erenleri
Dedem korkuğ,
Selanga ırmağı...

Uygur cadırı
Türkmen obaları
Bizim ocak...

Dudağımda bozkurt sütü
İçimde yuğ töreni,
Kırıldı bütün tuğlarım...

Bozkırlarda nal süren atlar kayboluyor
İçimde sana bir asena ağlıyor...

Araf Temizkan

Cümle Oyunu

Klavye başında bir yalnızlık,
Cümle oyunu,
Kur ve boz...

Can sıkıntısı işte...

Bir de sen,
Başımın belası...

Sen;
Sevilmeyi seviyordun,
Ben ise sevmeyi...

Ne sen gelmeyi öğrendin
Ne de ben unutmayı...

Hani geç olsada,
Bir gün mutlaka,
Dönecektin sen
Kalbimde ki şarkılara...

Ben aynı yerde,
Şehr-i canda,
Bir cami bahçesinde,
Bir bardak çay,
Bir yudum sigara,
Yaşlı bir çınar ağacı altında,
Seni bekliyorum...

Ey benim,
Atufetlu,
İnayetlu,
Devletlu hünkârım...
Yok sana isyanım...

Yemin olsun,
Dört kitaba,
Ay'a,
Yıldıza,
Suhufa,
Levh-i mahfuza...

Senden gayrisına
Ben bi günahım...

Her gece,
Senin dudağın kıvrımında,
Lohusa kaldım şiire...

Sen uzaktasın,
Sesim de,

Kelimem de yetişmiyor sana...

Ben klavya başında,
Bir başıma,
Yalnız,
Yaralı,
Doğum sancısı içinde şiire...

Araf Temizkan

Çelişki

Yüreğimi yırtıp,
Kin kapılarının arkasına yürüdün,
Kenarıma gözlerinin peşine takılan,
Yazılamadan yakılan şiirler ilişti...

Bir tarafta çöl ve züleyha
Bir tarafta yusuf ve kuyu...

Ekim çelişkileri,
Kahve sarı ağaçlar,
İçimde matem,
Kapalı pencerem...

//Yoksun sen//

Oysa;
Ben bilmem,
Gel demeden yürümeyi,
Git demeden veda etmeyi,
Geceden inmeyi
Unutmayı...

Araf Temizkan

Devrik Cümleler

İstedğin gibi olsun;
Ben bir deniz kenarında ellerim koynumda.
Dalgaların peşinde takılıp giden gülüşünü bekleyeyim...
Yine içimde bir fetret devri başlasın...
Kırmızı mürekkep ile yazılan mektuplar suskun bir mevleviye dönüşsün..
Yine devrik cümlelerle hüzünlü mısralar kalsın bana
Devrik cümleler;
Yıkık,
Dökük,
Noktadan uzak...
Bir kere yıkılmaya gör;
Tahtsız,
Bahtsız,
Fermansız kalırsın
Yerle yeksan olursun...
İstedğin gibi olsun
Hükm-ü şahım
Kalb-i cihanım...
Ama bilesin;
Yemin ettim ben
Mürekkep
Nun
ve kalem üzerine...

Koynumda kor ateş
Dilimde zikrin
Bezm_i alemde ruz_i mahşere
Seni gördüm
Seni sevdim
Sana yolculuğum
Sana revan oluşum
Sana yürüyeceğim

Araf Temizkan

Dilek

İsmin geçiyor içimden
Dudaklarımı ısırıyorum
Kimseler duymasın...

Ay ışığında gece
Yıldızlara bakıp
Dilek tutuyorum...

Gel...

Vebalini boynuma assınlar
Beni bu gece,
Seninle yaksınlar...

Kendimi dinlemekten yoruldu
Her çağrım boşlukta
Aks-i seda...

Sen;
Benim bulup da yitirdiğim
Başlayıpta bir türlü bitiremediğimsin...

Neredesin?

Gel artık;
Dudu dillim,
Çeşm-i nazlım,
Gülüm,
Gülistanım,
İlk baharımsım...

Sen benim;
Gizlim,
Saklım,
Gece ateşim,
Her nefeste sayıkladığımımsım...

Gel artık;
Vebalini boynuma assınlar,
Beni cehenneme atsınlar
Senin ile yaksınlar...

Gel artık;
Gel...

Araf Temizkan

Duvar

Her harf bir tuğla,
Tuğlalardan duvarlar ördüm kendime...

Bir umudum vardı hep
Eflatun renginde...

Gökkubbeye ulaşacaktı harflerim
Ateş tuğlalarından örölmüş şiirler
Çirpi telinde,
İnci tanesi...

Sonra;
Duvarlar içinde kaldım.
Karanlıklar içinde,
Günsüz,
Güneşsiz,
Kapisız,
Penceresiz...

Yalnızdım
Kalabalık şehirlerde...
Başımda karlı munzur dağı
Gögsümde akan firat nehriydin...

Ben kelimelerden duvarlar örüyordum
Bil beni,
Gör beni,
Duy beni diye...

Gün geçtikce duvarlarım yükseliyor
Sesim kendi içimde yankılanıyordu
Kendi sesini duymak
Bir hayalet gibi...

Sonra;
Gölgeden şekle,
Tin'den bedene,
Yokluktan varlığa erdim...

Adım,
İsmim,
Cismim ,
Adresim vardı...

Görenler gördü bizi
Bilenler bildi...

Bir sen duymadın beni,
Bir sen koparıp almadın acımdan bir parça...

Araf Temizkan

Eli

Yağmur taneleri
Şehrin sokakları
Günlerdir kendime yolculuk
Günlerdir varlık ile yokluk arasında
Bir feryad arş-ı alaya....

Her gece
Usturlapa bakıyorum
Şakülüne koyuyorum kalbimi
Şeni arıyorum yıldızlar arasında

//Yoksun sen//

İçimde bir müteşabih bes:
"ELİ ELİ LEMA ŞEVAKTANİ "

Araf Temizkan

Eylül Melankolisi

Eylül akşamı
İçimde melankoli
Sarı kahve düşünüyorum dalımdan...

Yol şarkıları içine şiirler ekliyorum
"Yollar uzun
Ben yorgunum..."

Eylül vurgunu yedim ben
Tarihi olmıyan bir zaman diliminde
O gün bu gün;
Salkım söğüt başım...

Ah benim göz ağrım,
Kırık kanadım,
Ağrıyan yanım...

İstesem de
Gelemem sana
Gidemem senden...

Eylül akşamlarında yorgun bir ulağım ben
İçimde yağmurunu bulamış bulutlar
Damla damla yağıyorum kendime...

Yok yok bu böyle olmıyacak
En güzeli bir demli çay koyalım
Bi sarma cigara yakalım...

Ve;
Eylül boyu susalım...

Araf Temizkan

Ganita...

Bazen bir şeyi istemeye hakkınız yoktur
Bazen hüznün ile umud arasında sıkışıp kalırsın
Bazen bir türkü yakalar seni en zayıf yerinden

Oysa; umut etmek ne güzel bir şeydi

Hani ufacık bir mucize olsa
Takvim ve zamandan sıyrılarak,
Mekan ve manadan ötelenerek,
Yargılamadan,
Sorgulamadan,
İsyan etmeden,
Sen ve ben demeden,
İki kelime bile konuşmadan
Sadece, kalbinin hatırına
Bütün teoremler,
Kuramlar ve ideolojiler,
Büyük fetihler,
Farklı diller,
İklimler,
Savaşlar,
Yıkılan kentler,
Yerde olanlar,
Gökte yazılanlar,
Ölen çocuklar...
Dünyanın bütün sancıları dursa...

Sonra mevsimlerden ilkbahar
Ağlarda balık kokusu
Tahta bir masada
Bir cumartesi sabahı
Ganitada...
Yağmur altında,
Bir ince kızla,
Bir gözleri derya ile
Bir bardak çay içebilme ihtimali üzerine dursa.

Beni anlamayı beklemek kocaman yalan olur

Ben kimim?
Ne yalan söyleyeyim bende anlamadım
En iyisi sen bana şizofrenik bir isim koy
Ve aldırma bana sevildiğini bil
Tadını çıkar sevilmenin...

Araf Temizkan

Gece Yürüyüşü

Titreme,
Ben kral değilim.
Kureyşte kuru ekmek yiyen bir kadının oğluyum...

Ona;
Ayetlerimizi göstereceğiz...

Beyaz cennet atı...
Yükseliş...

Yedi kat sema,
Cennet
Ve
Cehennem...

İki kap,
Birinde süt
Diğerinde şarap...

Bir cızırtı
Kalemlerin sesi
Yazılan
Kaza
Kader...

Ve;
İki yay yakınlığı,

İlahi ikram,...

Müjdele inananları...
Müminin miracı
Beş vakit namaz
Ameneresulü...

Bir de kesin yasak
Şirk...

Henüz soğumadan yatak,
İki vakit arası bir isra
Kulu Muhammed
Miraçta...

Araf Temizkan

Göç Mevsimi

Seni;
Derelerdeki taşlar yosun tutana kadar
Bekledim...

Gelmedin...
Gün dolaştı asır oldu...

Şimdi,
Gidiyorum...
Mevsim göç zamanı
Kanatlarıma sürmeler çekin benim
Lacivert bir hüznün yollar...

Unutma beni olur mu?
Adımı göçmen kuşların yanına yaz

Ve bekle beni...

Belki bu mevsim değil ama;
Mutlaka bir gün pervazına konacağım
Bir uyanış muştusu içinde...

Araf Temizkan

Gönül İşleri

Damardan yapalım bu son şiiri
Sonra gidelim...
Gönül işleri;
Bırak elindeki cetveli,pergeli,dört işlemi
Aşkın bir kütlesi,hacmi,bedeni yoktur.

Sadece ;bir yoğunluğu vardır...

Sınırsız ve imkansızdır,
İmdat çıkışı,yangın merdiveni,yer çekimi de yoktur
Ne bir yasası ne mevzuatı nede müfredatı vardır
Dini,cinsiyeti ve mezhebi de yoktur...

Günahkar ve asidir...

Yolun uzununu,
Dağın karlısını,
Türkünün yanığını,
Çayın demlisini sever aşk...

Sonra halleri vardır;
Mecnun eder,
Deli eder,
Divane eder...

Ve;
İnsana susmayı öğretir,
Düşünmeyi,
Hayal kurmayı,
Çekip gitmeyi,
Dönüp gelmeyi öğretir...

Başlı başına bir tutarsızlıktır...

Kavgada kanamayı,
Yağmurda ağlamayı öğretir...

Bir savaştır,
İstiladır,
Kandır...

Yine de güzeldir aşk
Bir tebessüm,
Bir göz teması,
Ufacık bir selam...
İyi ki doğdum,
Seni buldum,
Seni sevdim dersin...

Bazen bir şemsiyeyi paylaşmaktır
Aynı kaldırımında yürümek
Aynı şehirde yaşamak gibi...

Tuhaf rastlantıları da sever
Beklemeyi de
Gelmiyecek olanı...

Bit derin medcezirdir iç dünyamız da
Dalga dalga kabarır durur...

Bazen yenilmektir
Yenilgiyi kabullenmektir
Bezen gece yolculuğu
Bazen de düş yorgunluğudur...

En çok saklanmayı sever,
Kaybolmayı
Sırta kadem basmayı
Sonra;
Bir körebe tarafından bulunmayı...

Bir dağarcığı vardır
Birde dar ağacı
Kelimeler ile infaz eder kendini...

Ve;
Sır'lıdır,
Efsunludur,
Gizemlidir...

Bir ihtimaldir,
Tutku ile beklemektir,
Özlemektir bazen,
Burnunun direği sızlarcasına
Ve;
Beklemektir sabır taşlarını çatlatırcasına...

Karmakarışıktır,
Bulanıktır,
Renklerden griyi
Mevsimlerden sonbaharı sever...

Yüklemsiz ve çok noktalıdır
İmla bilmez,
Kural bilmez,
Bi yazım yanlışdır...

Vedası yoktur
Hatırası vardır,
Zamana meydan okuyan...

Bir ismi seversin,
İsm_i azim olur
Duydukça kalbin titrer...

Zamanı yoktur,
Mekânı,
Yaşı,
Niyesi?
Niçini?
Nedeni?
Bi seversin bir ömür sürer...

Evrilir,
Büyür,
Yakınlaşır,
Uzaklaşır...
Ama bitmez...

Aşk'ın dogasında büyüme vardır...

Ve;Kördüğumdür
Çözölmek istemez hiç bir zaman...

Araf Temizkan

Gölceye

Sen,öyle orada
Benden bi haber,
Ebem kuşanın renklerini sayarken,
Ben bir palyaço gülümsemesi astım yüzüme...

Aşk'a dair ne varsa,
Bir başıma yaşadım ...

Biliyomusun;
İsyan etmeyi hiç düşünmedim,
Kabuğa durmasın istedim yaralarım...

Senin gülceye benzeyen yüzünü sevdim
Sen böylesine güzel iken,
Kim bilir seni yaratan,
Ne kadar güzeldi....

Araf Temizkan

Haziranda Aşk

Aşk'ın tarifine dair...
Aylardan haziran
Veda mevsimi...

Ha ateşe düşmüşüm
Ha sevdaya
Farketmez
Ben pervane...

İlk kalbime iniyor kelimeler
Sonra aklıma
Ruhuma
Geceme
Günüme
Ömrüme...

Anladım ki
Sen masumsun
Gelemiyecik kadar sebebin
Gidemiyecik kadar sevgi yoksunusun...

Belki beklenti var içinde
Belki de bir özür mektubu...

En çok gözlerini sevdim ben
En çok şiir onlara
Belki gözlerinden düşen damlalar harflerime içten
bir vefa...

Bütün zaman dilimlerimde seni aradım ben
Ülkenden sürülmüş yıldı atlar gibi...

Biliyorum
Kelimelerim sahibi sensin
Öksüz kalmayacaklar
Bir gün seni bulacaklar...

Aylardan haziran
Yıllar önce bir şiir karalamıştım sana
Henüz ümidim vardı
Daha şarkıları bitirmemişim
İlk ateşinle tanıştığım günlerdi
Şöyle idi sanırım:
"Aylardan haziran
Karne zamanı
Uzat elini sevdiğim
Kanaatinden geçeyim"

Unutma sevgili
Haziran ayını sevmezler
Gizli sevda çeken mektepliler

Aşk'ın tarifine dair...

Bilmelisin ki sevgili
Aşk' ile veda edilmez
Aşk' ile gidilmez
Aşk' ile beklenilir
Aşk' ile yaşanılır
Ve;
Ölünür aşk ile haziran ayında...

Araf Temizkan

Helen

Bazı kelimerin telafuzu yoktur
Ben söyleyemezdim
Sen anlayamazdın
Mahrem bir ayrılık girerdi aramıza...

Ben sevmeyi seviyordum
Sen,sevilmeyi
Senin içinde bir truvalı Helenin gururu vardı

Güzeldin
Yüzün Zühre-i Rahşân

Ve
Kan istiyordun
Uğruna ölüm istiyordun...

Ben savaşmayı bilmiyordum
Pusat kuşanmayı
Pusu kurmayı
Kanlı hançeri
Zehirli şerbeti...

Fihakika
Ben korkağın tekiydim...

Sadece;
Seviyordum seni
İçimde bir anaç bahçe
Bir kırmızı gül
Bir gri mevsim...

Ne ben unutmayı biliyordum
Ne sen sevmeyi
Denizlerini bulamamış kapalı havzalar gibiydik...

Gün geçtikçe eskiyen
Sıradanlaşan
İçsel bir yolculuğa dönüşen...

Yolunu kaybetmiş seyyahlar gibiydim
Senin ülken
Uzaktı benden...

Bir kez kaybetmiştim
Yenilmiştim
Düşmüştü gönül sancağım...

Yine de benim en güzel mealim sendin
Ruznamemde ki yaldızlı sayfam
Uzakta ki en kıymetlim
En anlamlı yenilgim...

Araf Temizkan

Hiç

Sana yirmibir yıl ...
Az zaman,
Az sevgi değil...
Hayalinle yaşanan tam yirmibir yıl...

Bir büyük gençlik harcadım küçük bir tebessümüne...

Onca kelime,
Mektup,
Şiir...
Mevsim mevsim,
Gün gün,
Beklenen sen...

Şimdi;
Dönsen,
Bulsan beni ...

Hiç...
Bir hiç...

Hiç bir tarafından tutamayacağın hiç..
Senin imha ettiğin bir şeyim ben....

İstesen de ;
Parçalarımı toparlayamazsın...

Ben altmış bir gül kuruttum gönül dergahımda,
Binlerce dua,
Yağmurları tükettim...

Gelmedin,
Dönmedin,
Sevmedin...

Gelme de...

Sakin aklından bile geçirme,
Bir gün karşılaşırsak hatırlama beni,
Başını çevir yoluna git...

Dur yok yok,
Anlatayım sana,
Senin parçalara böldüğün,
Karanlıklara attığın,
Bunalımlara düşürdüğün ben...

Isırma dudaklarını,
Korkma ölmedim...

Sadece ölen sensin...

Araf Temizkan

İflamu men la yeflem

Üstte Mavi gök
Altta Yağız yer
Yine nur öncesi kir
Yine kadim şehir
Ve teselli veren şiir...

Sofrada
Kudret helvası
Bildircin eti
Nan-ı aziz...

Duraksayarak
Bir gökyüzüne baktım
Bir de yeryüzüne
Savaş
Gözyaşı
Ve
Kan...

İnan bana sen
Anla beni
Ve yargıla...

Ben enel aşk'ım
İç artık avuçlarımdan
Mey
Şarap
Zülal...

Sana anadilinde şiirler yazdım
Seninle sevdim ben şiir kızlarını
Monarozayı
Eftalyayı
Mihribanı...

Ben enel aşk
Sen kalbi ve gözleri mühürlü...
Ne söylesem az
Ne söylesem eksik
Ne söylesem tesirsiz...

Bir tek ezoterik tümce kaldı
Onu da söyleyip
Gidiyorum...

"İflamu men la yeflem"

Araf Temizkan

İkra

Taş benim,göğsümde
Bilâl'in siyah tenindeki aşk..

"Elhamdülillah"

Gören göze,
Hisseden ruha,
Seven kalbe...

Bir yol ki;
Sırat-ı müstakim
Hiradan ikraya...

Ayet ayet inen bir huzur
Süre süre büyüyen nur...

Asra yemin olsun ki,
Duyduk,
İman ettik...

Amenna ve saddakna...

Araf Temizkan

İnce Kız

Verilen ilk kitap
Büyücünün ilk düğümü
Kağıtta mürekkep kokusu
Bir alın yazısı muskamda...

Rivayetli geçmiş zaman
Bir ince kız
Yüzüne ay yansımış
Üzerinde yeşil pardesü
Yağmur havası gökyüzünde
Bir o var
Bir ben...

Adımı söyleme
Ölmek için çok erken...

Ve ilk damla
Sonra yağmur
Bir muştı beklentisi çırpınıyor içimde...

İlk kez intihar ediyorum

Şimdi ilk cümledeyiz
İlk anlam kayması
İlk bulanıklık
Şehir sustu
Ölüm havası...

Sorma bana
Kimim?
Neyim?
Nereliyim?
Bilmiyorum...

Bir büyü içindeyim
Şiire düşüyorum...
Oysa dünümden bilmem ben
Aruzu
Vezini
Heceyi
Kafiyeyi...

Bir ince kız
Yüzünde ay yansıması
Üzerinde yeşil pardesü
Gözünde sürme....

Medcezir her tarafım
Yeminler olsun
Kitaba
Ekmeğe
Mürekkebe

Yere ve göğe

Ben karanlık
Onun yüzünde ay yansıması
Üzerinde yeşil perdesü
Gözlerinde sürme...

Çok susadım
Çok konuştuk
Şusalım artık...

Bir ince kız
Ay' dan güzel
Geceden güzel
Şiirden şiirden güzel...

Araf Temizkan

İnşirah

Yaşamak,zamanı toplamaktır...
Biriken şey nasıl olur da azalır....
Çokken az,
Varken yok olmak gibi...

İnsan içindeki şarkılarla yaşarmış
İnanmak ve iman etmekle anlam kazanır
Sevmekle farklı olmayı başarmış...

Ben bir iç deniz'dim,
Kendine doğru akan bir deniz,
Her yola çıktığımda vadilerde kesildi yolum...

Ben gizli gizli sevmeyi Ebu Talib'den öğrendim...

Söyleyemedim ama sevdim...

Nedendir bilmem,
Her Volkan Konak şarkısıyla içimde bir yeniçeri ayaklanması başlıyordu...

Her isyan yeni bir sürgüne neden oluyordu...
Kendi içinden sürülmek...
Başka kentler,
Kasabalar,
Farklı yüzler,
Farklı ifadeler,
Her şey tamam sen eksik...

Bir ağaç gibiydim yapayalnız,
Dertli,
Sevdalı
Bir ağaç gibi,
Farklı iklimlerde tutunmaya çalışan...

Bir ağaç gibiydim...
Köklerim sana koşuyor,
Dallarım da sonbahar...

Aynı şehri paylaşmak,
Aynı şehir dedim de her haritaya baktığımda nefes aldığım şehrin,
Gülüşünü ilk tadan şehre ne kadar uzak olduğunu düşünürdüm...
Biz gibi çok uzak derdim...
Biz ve çok uzak kelimeleri bir araya gelmesinden nefret ederdim...

Sana gelen yollar patikaydı
Pencerende şiraze
Kalbinde şerh vardı...

Benim tarafımda
Sosyal değerler
Kutsal kitaplar
Çıkmaz sokaklar

Bir yanım da sen vardın...

Yorulduğum ben,
Bu ikilemeden
Tezattan
Mecazdan...

Soğuk harflerden mantıklı cümleler yazdım kendime
Her gece veda ettim sana
Her sabah mağlup bir kumandan hüznü
Ayaklarımda pranga
Ellerim de kelepçe...

Bitiremedim bir türlü
Tutsaklığı,ma,
Mahkumluğumu
Köleliğimi...

Ellerimi açtım rabbime
Bir muştı özlemi içinde
"İnşirah" bekledim...

Sonra,
Karar verdim
İlah-i anlamlar yükledim aşka
Vebalini boynuna astım..

Araf Temizkan

İroni

Beyazları siyaha ben boyadım
Ondan her şey gri...

Seni seviyorum,
Her gece çapraz bir sorgu,
Elimi uzatsam,
Tutarmısın?
Yoksa infaz zamanı mı?
Bu bir ironi...

.....
(Tarih:Şubat 2012)
Kısa günlerdi,
Tenimde serin bir rüzgar,
Kar yağmura çevriliyordu,
Ben, yağmurları seviyordum,
Senin şehrinden,
Şimal rüzgarlarıyla gönül coğrafyama
İpil ipil düşen,
Damla damla beni sevince boğan yağmurlar...

Ve postamdaki mektubun...
Kaç kez okudum,
Harflerini sevdim,
Tilavetini ezberledim,
Ben de unuttum...

.....
"Hep seni bekledim,
Bir gün çıkıp gelecektin,
Benim ilk baharım,
Sevincim,
Gözyaşım,
Benim uzaktaki en kıymetlim diye yazmışsın..."

Şimdi,
Birbirini bekleyen,
Merak eden,
Rabıta kuran,
Bir tezatın içinde yoğrulan,
İki yabancıyız biz...

Ben ve sen,
İki maskeli insan...
İki farklı kaldırımın yolcusu,
Dönüp tekrar tekrar bakarken geçmişimize,
Bir keşke kalacak dudaklarımızda,
Yüzümüzde ironik bir tebessüm...

Araf Temizkan

İstanbul

Kendimden başlıyorum karalamaya zamanı
Sen nar kırmızısın
Ben çiğ tanesi.....

Belki mevsimi değil sevdalanmanın
Belki dalayazda titriyor ellerin
Yada zamansız tutuşuyor içindeki eski şarkılar
Yalınayak kalıyorsun

Ama;
Anla beni gözlerin
Gözlerin,
Eski istanbul

"Ne güzel olurdu seninle
Martı ve deniz
Lale ve İstanbul"

Aldırma sen bana
Travma geçiren yazgıma
Biliyorum geç kaldım
Yoklama defterine
İç temayülüne...
Bu yüzden dipnotsuz yazılıyorum,
Satır sonlarına
Boşluk aralarına...

Ne olursun
Kızma bana
Gülme,öyle acımtırak

"İstanbuldayım
Ve
Senden çok uzaktayım'

Araf Temizkan

Kaçık

Seni kaybettim
Bu acı veriyor bana...

Bir kafes ördün kendine,
Çıkamaz bir labirente saklandın,
Kapalı kalpleri oynadın,
Ve dikenli teller çektin aramıza...

Beni durduramazsın,
Bu imkamsız...

Senden vazgeçemem,
Seni bulmadan ölürsem,
Gözlerim açık giderim...

Ben bir kaçık,
Sınır ötesinde
Mayınlı bir tarlada
Mülteci hüznü ile dans ediyorum kelimelerle...

Ve;
Her duha vaktine seni bekliyorum...
Bir mucize gibi,
Büyü gibi,
Muştu gibi...

Gel ve yaralarımı sar
Köprücük kemiğinde...

Araf Temizkan

Kara Sevda

Kendi mevsimini yaşar insan,
Yağmuru'da, karıda, boranı'da kendinedir...

Belki de en büyük yanılgım
Küçük bir ihtimal seninle aynı mevsimi yaşamak...

Bir anlam bütünlüğü arama bende
Benim her şiirim; sonbaharda gönül dökümü...

Yediveren gülleri gibi yaşamam için,
Tekrar boynumun vurulması gerekiyordu..
Başıma ellerin uzanırken dünyanın en lezzetli ölümünü tadacaktım..
O ince,
O kar beyaz parmakların,
O kör bıçağın budadığı bir ağaç gibi yeniden yaşama tutunacaktım...

Şimdi;
Erezyona uğramış toprak gibiyim
Kalbim, sokak fenerleri gibi yapayalnız

Bir sihri,
Bir büyüü,
Aşkı en çok sevilenler bozarmış...

Yoksa kim dokunabilirdi bu kara sevdaya

Kara sevda...
Benim meclup,Senin parantez içinde soru işareti halin ...

Hiç bir fotoğrafta ikimiz yoktuk.
Brn senin için sıradan ve eskiyen birisiydim.
O yıl;
Eski dil dersinden senin yüzünden kalmıştım.
Seninle aynı sınıfta olmak için,
Ve ben o derse hiç gelmedim....

Ben hep medcezirdim...
Sen hep dipsiz deniz...

Benim uzaktan uzağa seyrettiğim,
Senin benden habersiz çekip gittigin yerlerdeydi bütün hatıram...

Platonik bir hevesle karşına çıkıyordum kaldırımlarda...
Ve sen;Beni hiç görmüyordun...

Geceleri Haluk Levent dinliyordum"Bir yarım olsun isterdim,gözleri yeşil"...Benim şarkımdı,biz diye bir şey yoktu.

Seni bulmak ve kaybetmek öylesine ince bir çizgiydi.Olmayınca olmuyordu...Ben olmazlara meyilliydim.

Sonra :28 Şubat...
Senin ikna odalarında gözlerinden yaşların döküldüğü günler...
Ben sadece sana dua edebiliyordum.
Senin bundan da haberin yoktu...

Bende suçluyum...
KEŞKE;Yanında durabilseydim...

Bu şiir;
Karmakarış oldu biliyorum,
Bu benim savunmam...
Belki senin hiç duymayacağın,bilmeyeceğin...
Rabbimin huzurunda bu duruşma...

İnsan kendini affetmeden tanrıdan nasıl bağışlanma isteyebilir ki
Ben kendime düşmanım
Fırat nehri gibi yıllarca aktığım yerleri bulamadım,
Suyumu toprağına getiremedim..

En çok posta güvercinlerine küstüm
Sonu üç nokta ile biten mektuplara...

Sonra sen geldin,bunun nasıl bir şey olduğunu anlatamam
Belki de ranzamda ettiğim duaların bir kabulüydün...
Hiç olmaz zamanda gelmiştin..

Uzakta durmalıydım senden uzakta...
Bir gölge gibi, zararsız, cansız, edilgen bir şekilde..

Yakıştıramadım yaşamının kıyısında durmayı,
Hikayende edepsiz bir ünlem olarak kalmayı...

İstedim ki kendi elinden tutasın
Hikayeni kendin yazasın...

Biliyorum işte,
Senin nazarında birkaç iyi cümlelik yabancı çehreydim..
Derdinin ortasında masum bir haz olarak kalacaktım..

Aşk denilince adım aklına düşmeyecekti
İçin titremeyecek,
Yüzün kızarmayacak
Kalbin hızlı hızlı atmayacaktı..

Aşık denilince masum bir pişmanlık
ve tuhaf bir acıma hissiyle adım düşecekti aklına...

Birkaç soru ile kaybettiğin şeyin değerini anlayacaktın
Bir anımı?
Düş mü?
Hayal mi?
Sır mı olduğumu düşünecektin?

Belki de yıllar sonra bir ayna karşında yüzünde izler
Veya bulaşık yıkarken mutfağında yitik bir şiir gibi düşecektim dilinin ucuna

Kimdi?
Nerede yaşıyor?
Beni hala seviyor mu? diye...
Kendine iyi bak sevdiğim
Ahhh benim cancağazım,
Her mevsim sevineceksin...

Araf Temizkan

Katre

Yedi kat gökyüzü
Yedi kapı cehennem...

Su
Kan pıhtısı
Çamur
Yaratılış...

İmtihan,
Yasak ağaç,
Sürgün...

//Yeryüzündeyiz//

Eski çağlardan,
Karanlık devirlerden,
Taht-ı süleymandan,
Karınca vadisinden...

Zaman ne de çabuk geçti
Sen gelmedin bir türlü...

Şimdi; Nisan'dayız
Ben yollarına bakıyorum
Lirik yağmurlarla depreşen bir acı koynumda...
Ve diyorum,
Bir katre toprak olsaydım avcunda..

"yâ leytenî küntü turâbâ"

Araf Temizkan

Kayıt Dışı

Hiç beraber yürümedik biz
Farklı kaldırımlarda,
Çarpıştırdı yolumuz,
Kayıt dışı geçerdin benim yanımdan...

Ama ben;
Adımlarını sevdim senin
Öksüz bir güvercin gibiydin yürürken
Beyaz bir sayfaya dökülen harflere benziyordun
Adım adım gönlüme düşüyordun...

Yağmura durmuş bir günde
Birden bire bir şey oldu
Durdun...
Hafifce başını benden tarafa çevirdin
Ve gülümsedin...
Ben karşı kaldırımdaydım
Kalabalıktı kaldırım...
Beni fark ettin mi?
Bilmiyorum...

//Kime gülümsediğini de...//

İşte o an,
İlk dalışımdı,
Gözlerindeki çimenli denize...
O gün ağlarına takıldım
Fırtınana tutuldum
Bi ateş düştü içime
Bir yangın başladı
Sen hiç farketmedin yakıtığını
Adımların bir yabancı soğukluğunda
Uzaklaştı benden...

Araf Temizkan

Kış Güneşi

Kelebeğin ömrü kadar gülümseme
Nehirler,
Okyanuslar,
Kıtalar aşıp
Bilinmeyen yerlerden,
Eski şarkılardan,
Dipsiz kuyulardan çıkıp gelmiştin...

Kolayca gitmeyecektin..
Gitmemeliydin de...

Birden bire...
Ansızın
Bir tuzaktan kaçır gibi...

Uşulca,
Kırmadan,
İncitmeden,
Ürkütmeden yola koyuldun.

Şimdi,
Ücu açık bir ayrılık yaşıyorum
Dönüş tarihi olmayan...

Sen kendi tarafını tuttun,
Kendini yaşam ünitesine
Beni berzah alemine attın...

Günler sararır soldu,
Günler yandı,
Bitti.
Kül oldu...

Yedi uyayanlar uyandı..
Sen gelmedin..

İçimde birşeyleri korumam lazımdı.
Kalbimi mumyaladım..
Şimdi sadece biraz soğuk!

Araf Temizkan

Kördüğüm

Sana sormadan bir hikaye yazdım
Kördüğüm...
Gelecek zaman ekinde
Tekil bir yalnızlıkla...
Karanlık
İronik
Kelime istirmacısı...

Daha başından biliyordum. Serçeler gecemez Musanın denizinden
Söndüremez İbrahim'in ateşini...

Ben bir körebe..
Sen hep saklandın
Her yolun,
Her kapının
Bütün önerilerin,
Olasılıkların,
Keşkelerin,
Belkilerin olmadığı yere...

Ben bir gizin peşinde
Bir hayalperest,
Bir melankolik,
Bir hüzzam makamı...

Sorgu ve sualden uzak,
Akıl ve fikirden mahrum..
Kavgalı
Gritf
Bir sarmalın içinde...

Gecede
Gündüzde
Kafam secdede,
Çakırkeyifkende..
Yazdım
Çözemedim...

Araf Temizkan

Köz

Susmak çözüm değil,
Haklısın...

Ama ben kelimelerin azabından korkuyorum,
Her harf bir vebal, biliyorum..

Ya dar ağacında asmalıyım kelimeleri,
Ya da susmalıyım...

Kalbimin sancısı kalbimde kalmalı,
Kalbimden kalbine nehir olup akmamalı...

Ben hüzzam faslındayım,
Sen nihavent...
Ben trajik bir öyküyüm,
Sende mevsimler bahar...

Ben kendi köz'ümde yanmalıyım,
Ve şiir sonlarında kendimi
Anarşist haflerimle vurmalıyım...

Araf Temizkan

Kukla

Us'unu iplere bıraktı
Türkölendi hayaline
Bir şeyler geçti içerisinden,
Altını çizdi, bir şeylerin
Canını yaktı bir şeyler
.....Küstü.....

Hepsini kendine sakladı
Ne İplere darıldı ne de ellere
Bir yanılgılarını sevdi
Bir de yüklemine bulamayan cümleleri
.....Sildi.....

Önce tellere bekledi sığırcık kuşlarını
Çakıl taşlarını derelere
Kırılmış bir düşünce uçurdu gökyüzüne
.....Sustu.....

Araf Temizkan

Lâl

Herşey sustu..
Zamanı koynuna alarak Zamansız bir şekilde sustu.

Lâl oldu zaman
Hicrana boğuldu harfler...

Susmak ne anlama geliyor?
Hangi trajedik vurgunun ifadesidir?

Kızılıcak şerbetinde zehir
Şehzade boynunda organ
Ölüm sonrası tuhaf bir ürperti
Ve teselli veren şiir

Konuşmak mıdır?
Yoksa... sessiz sesiz..

Belki de...
Özlemdir
Nefrettir
İntikamdır
Ateştir...

Çaresizliktir bazen.
Son kullanım tarihi dolmuştur kelimelerin,
Tedavülden kalkmış bir hikayedir.

Korkmaktır,
Nadasa bırakılan yaraların yeşermesinden,
Kimi zaman kinayedir karşıdakinin bahtına ne düşerse...

Kırılğan bir ifadedir,
Üşüyen bahar,
Ağlayan nergistir..

Bazen iğrenç bir gülüştür,
Bazen de ince bir düştür...

Kadere küsmektir, İbrahimin ateşi,
Hüseyinin kerbelasıdır...

Bense,
Bütün hırçınlığımla,
Aptallığımla,
Yanılığım
Kelimelere sarılıyorum..

Kelimeler yaramı kanatmaya başladı.
Kan kaybından ölmek üzereyim...

Kelimeler,

Beni terk etseler..

Susmalıyım.
Giderken birşey diyememiştim...

Şimdi söylüyorum..
Allah'a ismarladık....

Susmalıyım...
Susmalıyım...
Sus-t-u-m

Araf Temizkan

Lâl Vaveyla

Kalabalıklar içinde bir yalnız arya'yım ben
Her koğan fırtına içimde,
Her çığığım sukût
Adım:lâl vaveyla...

Beni mistik zamanlarda,
Yüzünün gölgeye düşen tarafına yazdılar
Bir türlü göremedim gözlerini...

Bir derviş yüklemesi yaptım kendime
Rabıtanadan yakamozlar...
Dudaklarımda çay ile yâr
Tütün sardım derdime...

Sonra her gece,
Bir hercai menekşe
Gelip satır başlarıma
Mey içti,
Şiirler dinledi,
Saçları rüzgara verdi
Ve çekip gitti.
Koyu bir hicran kaldı kemiklerimde...

Araf Temizkan

Mah-i devran

Rüyamı çaldılar düş kapanımdan
Ayin'e durdu kalbim...
İçimde bir yağ töreni
Yüzümde matem havası...

Çiğlık içindeler,
Gök yüzünde ki kırığıçlar...

Kılıç,
Kargı,
Yay,
Kuşandım
Eski çağlardan,
Yeni yüzyıllara...

//Bu bir süre avı, kızıl elmaya dek...//

Ben us atölyesinin gelgit akıllısı
Fi tarihinin vakanüvisi...

Senden önce kalbim,
Muğlak lâl'dı
Sukut-u hayaldı...

Sen geldin,
Mah-i devranım,
İncim,
Zümrütüm,
Mercanım...

Sen benim,
Gülen yüzüm,
Kiraz ağacım,
Düşsel avuntum...

Bu gece,
Bu şiir,
Bu demli çay,
Bir aşkın şükür secdesi...

Uyandırma beni
Gamzende uyuyayım
Sen;
Şeb-i yeldanım mah-i devranısın
Ömrümün en güzel masalısın...

Araf Temizkan

Masal

Hattatlar düzeltemedi yazıyı
Çilingirler kapıya uzak
Tuz ve yara bir arada
Muhtaç birbirine ateş ve su
Bir bütünün parçaları doğum ve ölüm
Zulamda gül ve yara
Kalbim bir melek
Bir şeytan...

O masal güzeli,
Gözleri mercan yeşili
Ben köy delikanlısı,
Ay ışığına sevdalı
Aşk; gögsümdeki,hacerül esved taşı...

Onun dudaklarında şehzade çayı
Benimse mahlasımda masalın mihrabı
İçimde ayaklanıyor tek hece bilcümle
Çoban çırasında yürüyor şiire....
Mıhladığım yerden düşüyorum masalın matemine
Masal masum,
Ben sürgün
Her şey kaf dağının arkasında...

İçimdeki mizansen
Yüreğimdeki kurgu
Bir kere kötüye yorumladı
Tabirciler rüyayı
Yine gökten üç elma düştü
Aşk
Özlem
Ayrılık
İzin verilmedi, çıkmak için kerevetine.....

Araf Temizkan

Meczip

Aramaya ıktı kendini
Yürüdü Şehrin dehlizlerine...

Bir gayde dilinde
"Deli deli
Kulakları küpeli..."

Bu bir kaçış hikayesi
Bir meczup denemesi
Gece kasidesi...

Őokaklar,
İnsanlar,
Kediler,
Ve;
Şehir uyuyor...

Duvar yazıları
Rika meŐklerine benzemiŐ...
Bir söz seçti kendine
Bir alıntı yaptı...

"Sırada ki yağmur bize gelsin"

Deyneği aldı eline
Baktı gökyüzüne...

Bekleyemedi yağmuru
Ay doldurdu kalbine...

Sır'ra kadem bastı...

Araf Temizkan

Medusa

Medusa;
Anestesizi yok acının
Alaca bir sevda koynumda taşıdığım

Sen medusa;
Gözleri cehennem
Ben ateşe yar
Düşürme kipriklerini yere
Kipriklerin de yanar...

Araf Temizkan

MehveŖe Gece Yolculuğu

Bir Ŗeyler oldu bana
Yerden mi geldi?
Gökten mi?

Kalbimde aŖk ve Ŗüphe
Her gece yolculuğum mehveŖe...

Seyre dalıyorum
Yıldızları,
Sokak kedilerini,
Dalgalara Ŗarkı söyleyen balıkçıları...

Ben düŖ baz
Ağlarına takıldım gecenin
Az gittim
Uz gittim...

Ŗehirleri uyutup
Ona gittim
Elleri ellerimde
Elleri ufacık
Elleri terlemiŖ...

Eylül kokusu var Ŗaçlarında
Kokladıkça dağılıyorum
Her gece bir yol
Ben yolcu
Heybem de aŖk
MehveŖe gidiyorum...

Araf Temizkan

Melami

Melami savrulmalarla seviyorum seni
Koynumda yaktığın narsist ateş,
Aklımda üryan cümleler...

Bakma sen,
Öyle, benim vav harfine benzeyişime...

Yağmur kuşlarının da bilirim
Gelincik tarlalarının da...

Ama;
Geceyi kim boyadı?
Kim yıldızları yaktı?
Ay'ı süsleyen kim?

Neden?
Bu medcezir
Bu araf
Bu şiir...

Nerelerde kaldı?
Hangi ağacın dalına takıldı?
Yollarına kar mı yağdı?

Neden gelmedi?
Beklenen yâr...

Bilmiyorum...

Araf Temizkan

Meyhane

Aşktan dem vuruyor kalbim
Bi büyük rakı açıyorum
Sadri Alışık meyhanesinde...

İçimde müstehcen bir suç
Şussam mı?
İçsem mi?
Kalkıp gitsem mi?

Bilemiyorum...

Efkârın seyrine düşüyor
Şarkılar,
Türküler,
Resitaller,
Kürdi hicazkârlar...

Ömrüm karışık bir kaset
Seni dinliyorum şimdi...

Bir ismin kalmış
Taaaa şuaramda...

Bir ben serhoşum şimdi
Bir de hatıra defterim...

"Ben seni unutmak için sevmedim"

Araf Temizkan

Mızrak

Suya kir düştü
Bozuldu tohumun neşesi
Lacivert bir mızrak oturdu
Hamza'nın kalbine....

ve...
Kırkını doldurdu
Doğum,
Ölüm,
Hasret...

Zaman dilsiz ve sağır cellat
Oysa,ben sana inat,
Zamana ve mekana inat,
Sayunmasız,
Miğfersiz,
Zırhsız,
ve yalansız çıktım karşına...

Bak ve gör;
Yunus işte orada
İşte odunlar,
İşte dergah,
İşte makam-ı aşk...

Bense aynı yollarda kayboluyorum
Benim dağlarım karlı
Yolum uzun...

Bir devşirme gibiyim
Zamanın,
Hasretin,
Akın girdabında...

Ve;
Lacivert bir mızrak kalbimin ortasında...

Araf Temizkan

Mihr-i mah

Karanlıktı,
Zifiri gece,
Bir rüya gördüm
Tabircilerden gizli...

Kimseler bilsin istemedim
Yorumlamasın kimseler...

Geceyi ve şiiri seven bir kız
Uzakta çooook uzakta...

Beyaz gelincik gibi
Biricik
İncecik...

Bal sarısıydı saçları
Gözlerinde siyah sürme
İri bakışlar
Ateşten oklar...

Onu seyrederken;
Vurulmayı sevdim ben...

Vezin ölçülü
Beyitlerine benziyordu
Fars edebiyatın...

Onu seyrederken;
Unuttum ben cemazül evvelimi...

Baktım,baktım,baktım
Gözlerim kamaştı
Yüzünde güneşin aydınlığı
Ay'ın masumiyeti vardı
Adı mihr-i mahtı...

Araf Temizkan

Mona Liza

Aramak,
Gerçeği somutlaştırmak mıdır?
Soyutu görünür kılmak mıdır?
Varlığımı yok,
Yokluğumu var etmeye ęalıřırız?
Neden hep ararız?
Neyi?
Neden?
Kimi?

İnsan,neyi arar?
Hayalimi
Kendisini mi?
Bilinmiyeni mi?

Ne olursunuz...
Söyleyin bana
Cevap verin
Neyi arıyor?
Monalızanın gözleri..

Herşey gün gibi ortada,
Septizim kurban edilmeli tanrıya....
Sahi...
Annem ne söylemek istiyordu?
Yerler mühürlendi derken...

Araf Temizkan

Muska

Evvel zaman içinde
Aklıma göçmen kuşlar düştü
İrem bağlarındaki kırmızı güller...

Mintanım'da annemin muskası
Kırk bir kere okunan,
Kırklanan,
Dua'lanan...

Yoksa...
Uçmak suç muydu?
Kanatlarımda ki tebeşir tozuyla...

(Ben ki...)
Ulemanın katline ferman verdiği
Bir fer fecir vakitte
Şehrin kapısına asılan
İbret-i alemlik...

Oysa;
Duymuştum bir kere...
Semud kavminin çığlığını
Eabil kuşlarının kanat sesini....

Araf Temizkan

Nakkaş

Nakkaş suya üfledi
Dudaklarında iki kelime titredi
Aşk ve ölüm...

Aylardan,
Rebû'l evvel çıkmazı...

Bir tarabet esintisi damarlarımda
Bir mayhoş his
Bir muştı...

İlk seni gördüm
Seni sevdim...

Sonra;
İN ve cinler
Şehrin kapılarını kilitlediler...

Bir gece,
Birileri,
Kimse görmeden,
Bileklerimi kestiler...

Çıkınımda;
Aşk ve ölüm kaldı...

Araf Temizkan

Narkoz

Günlerdir ameliyat masasındayım.
Ölümlerle yaşam arasında
Soru cevap kıskacında.....

Kafam kısa devre
Kafam karışık
Kafam geceden kalma.....

Ya algılarım şaka yapıyor
Ya tanrı merhamet etti..
Belkide herşeyin gri olması
verdiğin narkozdan..

Recetendeki ilaçlar kimin için? bilemem ama
iyi geldi bana..
Şimdi diyorsunki..bu neyin nesi?
Nerden hortladı bu hikaye
Ya bu kaçınıcı kördüğüm
Bu ne bitmez yolculuk
Yol sana gelince uzuyor işte
Sen olunca yolun sonunda
Aylardan temmuz mevsimlerden kış oluyor...

Ve bir kertenkele
Tanrının lanetlediği
Kimsenin görmediği
Sevmediği sevemediği
Tek suçlu..
Sabırla,bağrını deliyor yamaclarda...
Yol tükenmiyor, ömür tükeniyor....

Ne olurdu! ismimi sesinden duyabilseydim...
Sesinden okusaydım...nefreti,öfkeyi,sevdayı
Deşifre oldum işte..
Kırıldı bütün kilitlerim...

Senin kapında bir büyücü sihri...
Senin dilin lal
Gözün amâ
Sen sustukça yol uzun
Yol yokuş
Yol dar..

Araf Temizkan

Nisan Rubaileri

Hüzünlü bir cümle buldum kendime
Genzimde;
Yağmur ve toprak kokusu...

Sen gideli,
Bir rükû
Bir secde
Bir kıyam...

Gönlüm hayyam'dan "rubailer"içiyor
Ne söylesem nafîle
Nisan'da bitiyor...

Araf Temizkan

Nokta

Belki gök gürültülü harflerim oldu benim
Şeytansı bir şehvet içine sakladığım
Aylak karacalarda dolandı şiirlerimde,
Susuz ceylanlarda...

Ama ben sana;
Dudağının ucunda bir uyanış veremedim
Yokluğunla oynadım hep
Biraz batını,
Biraz ilkel kaldım..

O zamanlar;
Benim hayallerim dolaylı tümleçlerden geçirdi
Sen,afişlerdeki kızlardan güzeldin...

Benim hayallerimin imla kuralı yoktu
Sen noktalama işaretlerini severdin...

Bir yazım yanlışı içinde kendimi avutuyordum...

Sonra sen;
Bir cümlemin ölümünü bir nokta ile yaşattın bana...

Nokta:Allaha emanet ol,
Hakkını helal et...

Ne demek istemiştin sen?

Çok sonraları anlayabildim
Bu noktanın sonunda
Bir başkasına paragraf açtığını...

Ve ben;
En çok geceleri geçtim kendimden
Bir ip
Bir iskemle
Bir seccade de
Her gece infaz ettim ömrümü...

Kuru bir gül kaldı dalımda...

Araf Temizkan

Pinokyo

Masallar uyduruyorum kendime,
Fareli köyün kavalcısı...

Çizgi kahramanlar gibiyim,
Çansız,
Gölge,
Ölümsüz...

Süpürgenin üstünde,
Kötülerin düşmanı...

Redkit ile daltonlar,
Robin ile haydutlar,
Tweety ile sylvester...

Bir de ben,
Tahta başaklı,
Pinokyo...
Birisi uyandırısın beni
Bu masaldan...

Uzadıkca uzadı burnum...

Araf Temizkan

Prematüre

Uzaklar,
Puzzelenin parçaları
Çoban çirasında ateş
Ağu ve bal
Prematüre bir dün'üm ben
Öznesiz
Künyesiz
Bedelsiz düştüm avuçlarına.
//Zamansız bir düşük//
Gagamda karsuyu
Kirpiklerimde nûş
Yaranı sarmaya gelmiştim
Masallardan
Düş salıncağından
Kaf dağından
Aşk bir oyundu
Dünya yalan...
Sen cennetin kızıydın
Ben cennetten kovulan...

Araf Temizkan

Put

Söz dinlemeyen tövbelerim var benim
Budandıkca asileşen..

Sen benim gizli secdemsin
Batıl renginde
Bir put gibi gülümseyen..

Menekşe çizgiydim ben
Senden önce
Şimdi güz yaprağı...

En dibine vurdum ben sevgili
En olmaz yerdeyim
Kaideye bozan istisnayım ...

Ama;
Ben İbrahim de değildim
Kaç gece omuzunda balta ile gezdim de
Kıramadım seni
Kıyamadım sana...

Araf Temizkan

Rakı

Rakı içelim mi?
Zeki müren de dinleriz beraber,
Sonra kalkıp gideriz...

Ayık kafa ile anlatılmaz ki
Senden sonra ben...

Dinle !
"Bir gülü sevdim,bir seni sevdim"
Yok daha ötesi...

Bırak tutma kendini
Öyle ıslak kelimeler de kurma
Felekten bir gece
Dağınık kalalım...

Müstehcen fıkralar anlatayım mı sana?
İstersen soytarılık,
Yok yok, seni anlatayım sana
En güzel seni ben anlatırım...

İndirme kirpiklerini yere
Sen aldırma bana
Biliyor musun ?
Gülmek çok yakışıyor sana
Gülsene...

Sen?
Kimsin sen?
Neden bu aşk?
Bu sevda,bu yokluk?

Sen de anlat
Anlat ki yüreğin rahatlasın
Anlat ki düğümler çözülsün...

Rakı içelim mi beraber?

Araf Temizkan

Ruz-i Mahşer

Çooooook zaman geçti,
Biz bizbirimizden habersiz,

Benim acılarım oldu,
Yakılmış ağıtlarım,
Türkülerim de oldu,
Her satırda seni dinlediğim...

Sen?
Nerelerde?
Nasılsın?
Neler yaşadın?
Yaralımısın hala?

Umudum bi parça kaldı kaldı benim,
Boşlukta yuvarlanan bir taş gibi,
Düşekalka ufalandım...

Bazen gülüyorum kendime,
Mahşerdeyiz,
Hesaplaşma ve helalleşme anı,
Meleklerin dudaklarında ikimizin ismi,
Ben seni bekliyorum,
İçimde nefesim sayısınca hasretle...

Sen geliyorsun,
Ben yirmili yaşlarımda,
Utanmışım yine,
Yanaklarım kırmızı,
Sesim titrek...
Benim hakkım sana helal,
Sen de beni affet...

Belki bu alemde değil ama,
Seni hep bekleyeceğim,
Ruz-i Mahşerde,
Elimde kırmızı güller,
Başım önde...

Bu kez sevebilecekmisin beni?

Araf Temizkan

Sabıka Kaydı

Ben bir başıma;
Yaz rüzgârları
Çınaraltında çay ve ezan sesi
Âdem oğulları şeytan ile savaşta...
Benim ise:
Sabıka kaydım aşk'tan ...

....Gönül neşriyatıma bakıyorum,
....Arabi müzikler gibi
....Çalkantılı,
....Bulanık,
....Buruşuk...

Ne çok zaman geçmiş,
Lavanta kokusunun,
Lila renginin üzerinden...

Şiirlerim,
Dudaklarınız rengine boyandılar
Ve siz beni
Hiç anlamadınız...

Araf Temizkan

Sır

Vakit sır
İçimde düğümler
Mahcup yüzleşmeler
İronik isyanlar...

Vakit sır
Sana söyleyemediklerim var

Ve;
Aşk...
Cennetin kokusu
Cam ve elmasın farkı
Boynumda muska gibi ritüel bir şarkı...

Biliyordum;
Kisra'nın saraylarının yıkılacağını
Mecusi ateşinin söneceğini,
Bölmeden tarihçiler zamanı
Solmadan bildirin öksüzü
Göçmen kuşlar uykudayken
Vurulmadan çarmıha Meryem'in İsa'sı
Ben sana gelmek için yola koyuldum
Heybemde,
Ekmek,
Zeytin,
Kuru soğan
Bi de en güzel sıfatları koydum...

Bir şey vardı aramızda
Bana göre aşk
Sana göre mechul...

Demir soğuyor,
Demirci yoruluyordu
Ateş sönüyor can yanıyordu
Neden yıkılıyordu divane gönlümün virane yurdu...

Yine de geldim işte
Buldum seni
Ateş ve su gibi,
Ay ve güneş gibi
Aşk gibi,
Şerseri kurşun gibi
Ölüm kadar gerçek,
Bebek kadar masum...

Uzat ellerini
Sana getirdim...

Dokuz ışık
Dokuz çözüm
Dokuz aydınlık...

Araf Temizkan

Simru

Kış gecesi
Dört kapı
Kırk makam...

Yürüyorum kendime
Gece masum
Ben günahkâr...

Gönlüm meyhane
İçimden ismin geçiyor
Lerze lerze kalbim...

Dönüp duruyorum kendime
Sırlı bir cevşen gözlerin
Çözemiyorum...

Oysa ben;
Şair değilim
Derviş değilim
Hırkam bile yok...

Sadece;
Karanlıklar içinde kaldım
Bağırıyorum sim/ru diye
Duyuyor musun sesimi?

Araf Temizkan

Şehir Ve İnsan

Zorunlu bir duraksama mı?
Yoksa gönüllü bağlanmak mıdır?
Şehir ve insan neden bütünleşmiştir?

Göçmen kuşların keyfiyetini yaşayamaz insan
Kanadının birisi rehindir şehirde

Bir şehri sevmek,
Özlemek, kırılmak,
Fatih gibi bir şehre sevdalanmak
Veya bir gece karanlığında hicret etmek,
Gönlünü bırakarak geride...

İnsan neden sever ki bir şehri?
Neden bir şehrin ismi insanın yüz ifadesinde sorulan suallere en doğru yanıtları verir...
Belki de insan şehre karşı yalancı olamaz..
Belki de en yakın dostudur şehir...

Tual ve boya gibi
İz ve gölge gibi
Su ve ebru gibi

Bu şehrin en çok üstgeçitlerini sevdim ben
Her gece biraz çakırkeyf
Biraz asi
Biraz şairimsi
Giden arabalara
Uyuyan insanlara
Ve kayaları döven dalgalara
Avazım çıktığı kadar seni sevdiğimi haykırırdım
Bir kürsüydü üst geçitler
Bir delinin terapi merkezi
Veya bir aşkın intihar teşebbüsü...

Sonra;
Fakülte yokuşu
Orman kokusu
Adımların bir güvercinin ayaklarına benziyor
Ürkek ve korkak
Seslensem havalanıp uçacak gibi
Benim içimde bir şehir yıkılıyor...

Şimdi bir gece yolculuğu sonrası içimde hayecan,
Ruhumda kırık dökük hikayeler,
Yüreğimde sevgi ile yeniden;
Aşk,
Sevdayı,
Hasreti tanıdığım şehrin kapısındaayım...
Şimdi yeniden balık kokan ağların,
Yağmurlar kentinin,
Mercan yeşili gözlerinin kapısındaayım.
Aç kapıları ey şehir

Ben geldim...

Araf Temizkan

Şirpençe

Sessiz harflerle sürüldüm yüreğinden
Elimde imzasız, tuğrasız bir ferman
Yüzümde muhacir hüznü ...

Zaman zehirli
Yol girdap
Kalp mühürlü
Sen, bir sırrı gizleyen büyücü...

Şimdi,
Şirtımda yanan, koyu kırmızı ateş
İçimde nikotin bağımlısı bir sızı
Kalbimde kanayan şirpençe...

Oysa ben yeni indirmiştin geceden ishak kuşunu
Daha yeni sevmiştim zilif ekmek kokusunu...

Ey benim;
Hezayan bakışım
Yaralı risalem
Uzletim
İstiharem
Usarem
Mahşerim
Mabedim
Hasretim
Varlığım
Darlığım
Yokluğum
Yoksulluğum
Elimde fermanın
Yüzümde muhacir hüznü
Kalbimde kanayan şirpençe...

Araf Temizkan

Şubat Günleri

Seni bulmuştum
Bezm-i alemde kaybettiğim
Ruhumun diğer yarısı
Çıkıp gelmiştik ikimizde
İki uzak şehirlerden...

Bir masal nasıl başlarsa
Öyle başladı benim masalımda
Bir vamiş,
Bir yokmuş...

O günlerde;
İlk şiire ve sigaraya başladığım günlerdi
Dudaklarımda sesini bulamamış harfler vardı...

Sana bir içimdeki kelimelerle seslenmeliydim
Bende meralim,
Menekşem,
Yaban yoncam,
Gönül yaram demiştim...

Seni karşıma rabbim çıkarmıştı
Belli ki;
Olması gereken bir şey vardı
Ben tutsak
Sen uzak olacaktın...

Öyle de oldu...

Ben yine senden uzağa düştüm,
Belki ranzanda beni,
Yada bir başkasını bekledin...

Ben sana yüreğimi bırakıp da gitmiştim
Kırgın kelimelerimi,
Benim söyleyemediklerimi,
Onlar söylesin istedim...

Nerden bilebilirdim yıllarca saklayacağını,
Onlarla avunacağını,
Bir gün çıkıp geleceğim diye,
Bekleyeceğini...

Ben hiç sevdiğime inanmadım ki
Hiç de beklemedim bunu...

Yıllar sonra...
Bir muştı,
İlk bahar yağmuru gibi,
Bir rüya alemi...
İkimizde bildiği,

Yasak ve masum bir ilişki...

Şubat günleri,
Günü az,
Gündüzü kısa idi
Ama olsun;
Sen gelmiştin ya,
Ne önemi vardı mevsimin
Baharım sendin
Sende yaşadığı anlamıştım...

Ağaçlar filiz vermeden bahara
Sen birden yol ayrımına girdin,
Bırakıp beni gittin...

Her seferinde kalıyordum ben aşktan
Hep aynı yerden çıkıyordu sorular
Her defasında benim bilmediğim yerden
Senin kalbinin dolu bölümünden...

Yoksa severdin beni
Öyle bir kenara bırakıp gitmezdin
Gönül artığı gibi...

Araf Temizkan

Tahir Meselesi...

Arka sırada ve tembel,
Ürkek güvercin...

M.ö...
Putuhepa zamanı,
Dökülen kan..
Masumiyet ve merhamet...
Maveraünnehirde saçları suya döken kıpçak kızı,
Uygur çadırı,
Dedem korkut...

Bana,
Sultan Mehmeti,
Köle ayazı,
Çeşm-i bülbülü anlat...

Tarih ve insandan söz et...

Sonra,
Hallacı mansuru,
Kays ve leylayı,
Eski bir taş plakta,
Dede efendiden gazeller çal...
Sultanım benim,
Ona bir de benim gözümle bak...

Aşk'ı anlat,
Ateşi ve har'ı,
Şahmerinin güllerini,
Hamuş ile bişrevi...

(La) ile dokun gönül telime,
Mızrap gibi kanat yaramı,
Nazımdan şiirler oku bana,
Zöhre ol,
Ay'dan güzel,
Mısırdaki zülayhanın tebessümünü,
İbrahimi ve ateşi...
Serçeleri,
Karıncaları,
Ebem kuşağını...

Bana bir de sen anlat,
Ben gönül sınıfında ki,
Arka sırada ki,
Tembele...
Şu;
Tahir meselesini...

Araf Temizkan

Tahteravalli

İzdüşümünün hazzına sürme çekerken,
Mahcup bir harf düştü heceden
Kronik bir yalnızlıkla mehtabı ararken,
Ay düştü geceden....

Köy tütüyorum
Dudağımda zeze
Lastiklerim eski...
Üç numara saçlarım,
Kar yanığı kalbim,
Yaylalarda sarı çiçek,
Bahara kar düştü...

Yine de yarın yanağı gül,
Ateş sonrası kül,
Aşk kafesinde bülbül,
Ömrüme ağıyar düştü...

Daha tebessümünü tanımlayamadan,
Daha gözlerine bir isim koyamadan,
Yüzüne betimsiz bir imge düştü...

Bu yaşam tahteravalisinde
Bana aşk,
Sana veda düştü...

Araf Temizkan

Tebdil-i Kıyafet

Uyaklı laflar kurmama bakma sen
Ben de biliyorum,
Senin istiridye kabuğunda uyduğunu...

Kaç gece devriyesin de,
Kapına vurdu da sesim,
Bir kez olsun duymadın beni...

Bende kendime en yakışanımdan
Tebdil-i kıyafet vedalar giyindim...

Kimseler görmeden;
Kapının eşiğinden geri çekildim...

Araf Temizkan

Üveyik

Öylesine...
Kendimi dinlerken ben,
İçimden bir üveyik'in kanat sesini duydum,
Kalbimi yokladım,
Hep aynı sancı...

Ve ;bir darağacı kurdum,
Tan yeri ağarmadan,
İdamlık bir gömlek giyindim üzerime....

Oysa kaç gece hesaplaşmıştım kendimle.
Kaç gece vurgun yedim...

Aradığım neydi?
Hangi kafayı yaşıyordum ben?

Bunca şehvetin yakınında,
Bunca arsızın arasında,
Akıp giden yaşamın içerisinde,

Şehrin,
Kaldırımın,
İnsanların kıyısında...
Neden kalbimin dehlizlerine gömülüyordum?

Aşk neydi?
(BİLMİYORUM)...
Belki benim;
İlahi anlamlar yüklediğim ,
Ama gerçekte şeytani bir yanılsama ve aldanıştı....

Neden her şiirimin içerisinde şeytan tükürüyordu?

Cevabı yoktu aslında hiç bir سوالimin,
Boşlukta yuvarlanıyordum
İçimi kemiren bir yasak
ve ;lanetlenmiş yaşam...

Her şeyim yalandı benim,
Oysa sabıka kaydım temizdi...

‘Tebdili kıyafet gezmeliydim
Gizli ve saklı kalmalıydım....’

Olur ya bir gün;
Sevda ateşine düşerse çocuklarım,
Bilsinler istemedim,
Babalarının başka bir kadına duyduğu derin ve yasak aşkını...

Çünkü böyle olunca,
Şuçtu...AŞK..

İp Şimdi,boynumda
Ve vurma zamanı ayaklarımın altında ki sehpayaya....

Tek günahım benim,
Geceleri genç kızların koynunda aan gller
Ve sensizliğe ettiğim kfrlerdi...

VE sen...
Masum veyik kuŐları gibi,
Kanat çırpıp duruyordun her gece içimde...

Araf Temizkan

Veda

Şehrin kalabalık caddesi
Bir çayevi
İnsanları seyrediyorum.
Anlıyorum ki;
Renkler ve diller allahın ayetleridirler.

Ben;
Bi günahım...
Sadece,
Allahın bir kulunu,
Bir ayetini sevdim...

Mevsim bahar,
Yeşile durmuş asma bahçeleri
İçim soğuk...

Yürüyor insanlar,
Onların içinde seni arıyorum
Yoksun sen,
Yüreğim ağrıyor...

Ne zaman seni düşünsem bir sağanak yağmur,
Bulanık bir hal alıyorum.

Yazıp siliyorum...
Karalıyorum kendimi...

Bu kez gelişi güzel bıraktım harfleri,
Senin okumadığın her şiir yakılmalı...

Çok geçti zaman,
Çok savruldu,
Düştüm,
Dizlerim kanadı...

Genç kızların koynunda bahar çiçekleri açmış,
Benimse kirli sakallarımda tel tel beyazlar...

Varsın geçsin zaman,
Yeter bana kalbimde ki hatıran...

Biliyorum ;
Fotoğraflarım yaşlandı albümlerde
Ama ben sana hep,çocuksu kaldım.

Şimdi;
İnanmadığım,
Bir mucizeyi bekliyorum,
Sana şiirler biriktiriyorum,
Ben bu hüznün adını sevda koydum...

Biliyor musun?

Sen yokken,
Benim dünyamdam esrik rüzgarlar,
Kalifeyiz lisanlar geçti...

Kapandı pencerem
Çivit mavisi kapılarımda sürgü...

Usandım ben,
Kendimi kandırmaktan,
Harfleri avutmaktan...

Ne zaman,
Bir veda mektubu yazacak olsam sana,
Sigaram küllükte,
Çayım bardakta soğuyor,
Kelimeleri uzatıp duruyorum...

Sen de kendine bir bardak çay koy
Ve karadenizi seyre dal.

Dalgalara bak,
Şarkımızı söyle...

"Çarşambayı sel aldı,bir yar sevdim el aldı
Keşke,sevmez olaydım,elim koynumda kaldı"

Her çarşamba bekledim seni,
Söz vermiştin,
(Unuttun...)

Sahi(!)
Hiç aklına gelmiyor muyum?

Şimdi,
İnsanlara,
Sokaklara
Ve mevsime baktıkca...
İnancımı kaybediyorum
Aşk'a ve sana...

Senin ülkende benim yerim olmadığını anladım.
Bir sığınmacı kadar bile ...

Allaha ısmarladık,
Benim uzak ütopyam,
Hiç olmıyan sevgilim...

Araf Temizkan

Yakamoz

Deniz ve gece
Aşk düştü gönlüme...

Doksan dokuz kere;
Var edenin adı ile,
Bismillah...

İnce bir damardan akan ney sesi deniz
Ben küskün bir semazen...

Daldırdım avuğlarımı denize
Yakamoz içtim,
Yandı kalbim...

Şükürler olsun
Aşk'a
Sevdaya
Şiire...

Araf Temizkan

Yatılı Hüzün

Uzakta kalmak,
Uzaklarda olmak,
Denizler,
Arşınlar,
Okyanuslar kadar uzakta olmak...

Uzanamamak
Uzatamamak elini,
Mekan ve zamandan uzak olmak...

Oysa,koşmak isterdim sana,
Deli rüzgârlar gibi,
Arsız dalgalar gibi...

Koşmak isterdim sana
Terimde tenim boğulana kadar,
Nedense durdum..
İsanın çarmihında çakılı,
Nemrudi bir ateşte yanarcasına,
Sabır taşlarını çatlatırcasına durdum

(Yatılı bir hüzne kaldım...)

Her şeyin bir başlangıcı birde sonu vardı..
Şimdi hikayenin neresindeyiz?

Başında mı,ortasında mı,sonunuda mı?

Neresindeyim ben,
Duanın,
Dileğin,
Yedi kat cehennemin...

Neresindeyim?
Yıldızın,
Güneşin,
Altınayın,
Zemherinin
Ayazın,
Vede zamanın...

Araf Temizkan

Yeni Bosna Metrosunda Bir Deli ile

Yeni Bosna metrosu,
Saat:15:30 civarı,
Karadeniz ezgileri geliyor kulağıma

(Sevdaluk eyi şeydir, ben da yenu başladum)

.....
Bir deli yaklaşıyor yakınıma;
Gözleri çakır,
Damar damar
ve derin bakışlı....

.....
İnsanlar,
Renk renk
Şekil ve suret
Her insan kendini arıyor
Ben bir meczupla baş başa

.....
Her deli bir velidir
Suyu birdir
Delinin,velinin,aşığın
Böyle bildim,
Böyle inandım

.....
İnsanlar vagon vagon
Gelenler,
Gidenler,
Bir sen yoksun

.....
Bir bank üstüneyiz
Kalbimizde ezanı muhammedi
Dinden,
Aşktan,
Felsefeden,
İnsandan söz açıyoruz

.....
İnsanın en uzak yeri neresi diyorum?
Kendisi diyor deli
Kendisi
Kendini bilen rab'bini bilir
Rab'bini bilen
Aşk'ı bilir

.....
Birden kalkıp gidiyor deli
Peşinden meczup bir gülüş
Ben kalıyorum yeni bosna metrosunda
Bir de şarkılar
(Hayde gidelum)

Araf Temizkan

Yol

İçimden karşılaştık birgün bir yerde,
Belki sokak ortasında,
Belki bir akşam yorgunluğunda,
Veya bir cemre düşümümde...

Beni hatırlarmı?
Kimdim ben?
Kaç satırlık bir yazgıydım?

Hatırlanmamak,
Ölüm dü...

Sonra
Yollar düştü aklıma
Çizgi çizgi
Kıvrım kıvrım
Eski bir film müziğinde gece yolculuğu...

Ben bir ulak,
Zühre yıldızına yolum
İki doğu,iki batı arası...

Üç kıta
Yedi deniz
Demir kapıdan
Kızılmeden
Ve nuh tufanından beri
Ribatlarda
Hanlarda
Kervansaraylarda seni aradım.
Bulamadım...

Üstte mavi gök
Allta yağız yer
Gün doğumundan
Gün batımına
Kalbimde rabitan
Seni aradım...

Sonra sen geldin
İlkbaharım
Gözyaşım
Sevincim...

Sen geldin
Beklenilmeyen bir tatil gibi
Yatılı ilköğretim bölge okulunda

Git(me) şimdi uzaklara...

Korkuyorum
Aklına girmekten

Düzenini bozmaktan..
Başın yastıktayken düşüncen,
Yürürken dalgınlığın,
Konuşurken sarhoşlugun olmaktan...

Git(me) şimdi uzaklara...

Araf Temizkan

Zemheri Çiçeği

Mevsim soğuktu
Sen kanıma girdin
Bir zemheri çiçeği gibi...

Sonrası;
Sensizlik,
Bir ömür boyu
Arayıp durdum seni...

Bir dağdan esip giden rüzgar misali
Ėarib bir sufi gibi adımladım dünyayı
Üzerimde deli gömleği
İçimde aşk...

//Bir zemheri çiçeğinin kokusu kaldı tenimde//

"Annemin söylediğine göre dün'kü çocukmuşum ben
Ekin zamanı doğmuşum.
Anız tarlaları yakılmadan
Serçe yuvaları bozulmandan önce"
İki nefes arası kısa bir hikaye biriktirdim
Üç beş kelime
Kırık dökük bir kaç şiir
Erken vedalar
Geç vuslatlar...

Ömrüm;
İpek yolunda kaybolmuş kervanlar gibi...
Zamansız verilen sela'lar gibi...
Hep seni aradım durdum
Manas'da
Ötüken'de
Mavereunnehirde...
Şimdi peygamber yaşımdayım
İçimde ülküm
Dilimde mefkurem
Kalbimde üç hilalim...

//Bir zemheri çiçeğinin kokusu kaldı tenimde//

Ey sevgili
Senin avuçlarından içtim ben
Aşk
Şerbeti
Zehri...

Bilesin istedim
Beni bıraktığın kuyularda ölmedim
Attığın nisyan ateşgahlarında yanmadım
Sukûtunun ızdırabında çıldırmadım
Bir aşk büyüttüm içinde
Senin anlamayacağıın kadar derin

Tanrı dağı kadar yüce
Hira dağı kadar kutlu
Turan ili kadar güzel...

Oysa;
Bir bakışına feda ederdim
acem mülkünü
Bir gülüşüne arap diyarını...

//Bir zemheri çiçeğinin kokusu kaldı tenimde//

Üç hilal koydum göğüs kafesime
Gizli bir sevda
Kanayan bir yara
Bir de kalbi dua...

Seni hiç bulamadım,
Unutamadım da...

Çünkü sen;
Her zemheri ayında
Tenime sokulan
Kırmızı ve dikenli bir güldün...

Araf Temizkan

Zigana

Beni aşk ateşgahlarına atıp,
Gittin
Geride serçe çırpınışında mahşer yaşandı
Ben susuzdum,
Sen yağmurları bulutlara hapsedip,
Gittin...

Bana
Bir düzlemde ikilem kaldı
Bir yanımda vuslat duaları
Bir yanımda nisyan duvarları...

Gittin,
Her şey değişti
Takvim,
İnsan,
Kelime...

Bir ben kaldım,
Zigana dağının dumanında
Yüreğime ektiğim aşkla...

Araf Temizkan